

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Sjursen: Det sidste argument forstår jeg slet ikke, for hvis man ser på de forligsprocedurer, som blev introduceret i Maastrichttraktaten, bliver de jo yderligere styrket i den nye traktat. Det burde da være et argument for et nej fra hr. Sjursens side, når han er så kraftigt imod, at Parlamentet får mere magt, som tilfældet er. Det har ikke været så meget fremme i debatten, at der rent faktisk bliver mere magt til Europa-Parlamentet gennem forligsprocedurerne i den nye traktat, og hvis man er imod mere magt til Parlamentet, skal man stemme nej til traktaten.

Hr. Buksti forstår ikke, hvorfor jeg siger nej. Han siger, at hvis der bare er bredde, kan der ikke være noget indhold. Jamen dybde og bredde har ikke noget at gøre med, om der er indhold eller ej. Det er en total misforståelse. Der kan udmærket være masser af indhold i et samarbejde, der har bredde som udgangspunkt, og der kan være masser af manglende indhold i et samarbejde, der har dybde som udgangspunkt. Det har noget at gøre med, hvilken kompetence, hvilken magt man giver de overnationale institutioner, og i hvilken udstrækning man skal hoppe med på unionsudviklingen for at realisere tingene.

Med hensyn til kriminalitet er det for mig at se langt vigtigere, at der kommer et praktisk orienteret samarbejde op at stå. Jeg har ikke for to øre fidus til, at Kommissionen skal have noget at skulle have sagt vedrørende kriminalitetsbekæmpelse. Når jeg tænker på Kommissionens ineffektivitet på alle mulige andre områder, har jeg ingen tiltro til, at det vil gavne opklaringen af grænseoverskridende kriminalitet.

Og når det gælder andre områder: Lad os da snakke om praktisk samarbejde. Hvad skal der løses? Lad os gå i gang med at løse problemerne. Der er masser af ting at tage fat på. I det daglige arbejde i Europaudvalget støtter vi sådanne tiltag, så lad os dog få det ud af denne unionsssammenhæng, som andre forsøger at køre ind alle mulige steder, og som denne traktat også er udtryk for. Ikke fordi det er et kæmpe stort tremileskridt, der bliver taget, for ser man på EF's og EU's udvikling helt tilbage fra starten, er der hele tiden tale om små skridt. Man går ind i en åleruse, hvor man langsomt bliver forpligtet mere og mere. Se på 1970'erne,

se på 1980'erne, se på 1990'erne. Det er de små skridt hele tiden, men de er der, og de er der også i denne traktat. Vi siger: Nej, hertil og ikke længere! Det sagde vi efter afstemningen den 2. juni 1992, vi sagde det i 1993, og nu siger vi igen hertil og ikke længere, og derfor anbefaler vi et nej til traktaten.

Hvad skal der genforhandles? Det er det spørgsmål, om udvidelsen bliver reel og kommer til at omfatte alle de lande, der vil med. Det er spørgsmålet om, at den retlige undtagelse også skal være reel, og det er den efter vores opfattelse ikke på grund af Schengen-samarbejdet. Det er også spørgsmålet om miljøgarantien, der skal forbedres i forhold til den formulering, den har i øjeblikket.

Første næstformand (Birte Weiss):

Vi tager nu den sidste runde med korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver altså nødt til at anholde hr. Holger K. Niensens bemærkninger om dybde og bredde. Hvis det skal give nogen som helst mening, må det være sådan, at bredden betyder, at der skal flere områder med, mens dybden angiver graden af, hvor forpligtende det er. Sådan er det.

Det er da sådan, at jo mere man integrerer, jo mere man laver fælles kompetence, desto mere går man i dybden, og når man siger, at man ikke vil have noget i dybden, betyder det derfor, at man vil have en hel masse, som ikke er forpligtende. Og derfor må jeg dels spørge hr. Holger K. Nielsen, om jeg helt har misforstået det, dels om det er sådan, at hr. Holger K. Nielsen mener, han kan gennemføre et mere grønt Europa, hvis det f.eks. er sådan, at alle beslutninger skal træffes ved enstemmighed, eller om det er sådan, at hr. Holger K. Nielsen mener, der skal gives en eller anden form for kompetence til Fællesskabet.

Jeg vil også godt spørge hr. Holger K. Nielsen, om hr. Holger K. Nielsen som socialist – men ikke helt den samme slags socialist, som hr. Frank Dahlgaard var inde på – ikke mener, at når man har et indre marked, er det da interessant at have nogle knapper, man kan stille på, så man eventuelt kan regulere markedet, så det bliver mere fornuftigt, og vi faktisk får et bedre Europa, et mere socialt og et mere grønt Europa.